

ת"פ 24699/08/18 - מדינת ישראל נגד אור משה אלחייק

בית משפט השלום בכפר סבא

25 דצמבר 2022

ת"פ 24699-08-18 מדינת ישראל נ' אלחייק

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
	המאשימה
נגד	
הנאשם	אור משה אלחייק

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו במסגרת הסדר טיעון דיוני, בביצוע עבירה של תקיפה חבלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם וקים היו בני זוג במשך שלוש שנים, ונפרדו עובר ליום 18.8.2017. באותו הלילה בשעה 2:00 לערך, בהיותם באזור התעשייה בכפר סבא, ראתה קים את הנאשם עם אחרת, והחלה לצעוק, לבכות ולהשתולל. אז חיבק אותה הנאשם כדי להרגיעה, אך ללא הצלחה. אותה עת יצאו ממועדון סמוך חבורה של צעירים, ובהם א' וא"מ, והבחינו בנאשם אוחז בקים. א' וא"מ ניגשו אל הנאשם וביקשו שיעזוב את קים, אך הוא בתגובה אמר להם שלא יתערבו, אך קים המשיכה להשתולל, ואמרה שהנאשם תקף אותה. אז הפרידו א' וא"מ בין הנאשם לקים בכוח, היא ברחת לכיוון רכב, והנאשם עזב את המקום. סמוך לאחר מכן פגש הנאשם את א"מ, תקף אותו וגרם לו לחתך בקרקפת ולפציעות שטחיות.

השתלשלות ההליכים ותסקירי שירות המבחן

3. לאחר שהורשע הנאשם במיוחס לו ביום 28.11.2019, נדחה הדיון בעניינו לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. הנאשם התייצב בתחילה לשירות המבחן, והתקבל תסקיר ראשון, אך בהמשך ניתק קשר עם שירות המבחן, גם לאחר שבית המשפט נתן לו הזדמנויות לחידוש הקשר עמם, לבקשתו. לפיכך התבקשה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, שקבעה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.
4. בדיון מיום 30.9.2021 עתרה ב"כ הנאשם פעם נוספת לקבלת תסקיר משלים מאת שירות המבחן, וטענה שהנאשם עבר תקופה משברית בחייו כתוצאה מסגירת העסק שלו בתקופת הקורונה, התמודד עם מצב בריאותי ונפשי קשה ועבר תשעה אשפוזים בבתי חולים. עוד טענה ב"כ הנאשם שמצבו של הנאשם השתפר, והוא חזר להתפרנס מעבודתו כספר. אביו של הנאשם סיפר באותו מעמד שהוא עומד לימנו של בנו, וכך גם הנאשם ביקש לתת לו הזדמנות ואמר שבכוונתו להוכיח את עצמו ולהשתלב בטיפול. לפניו משורת הדין נדחה הדיון, פעם נוספת, לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. משהחל הנאשם בטיפול בשירות המבחן, נדחו הדיונים מעת לעת, ובסופו של יום **המליץ שירות המבחן בתסקירו האחרון מיום 19.10.2022 לבטל את הרשעת הנאשם, להשית עליו עונש של"צ בהיקף של 150 שעות, ולהעמידו בצו מבחן למשך חצי שנה.**

5. בתסקיר מיום 3.3.2021 תיאר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, בהיותו רווק צעיר המתגורר עם הוריו, שסיים 10 שנות לימוד ולא התגייס לצה"ל בשל צורך לסייע בפרנסת משפחתו. בהמשך פתח מספרה, אך הסתבך בחובות וסגר אותה על רקע הידרדרות במצבו הנפשי והבריאותי, אושפז מספר פעמים בבתי החולים ואובחן כסובל מלחץ תוך גולגלתי. שירות המבחן ציין שהנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, שלל שימוש באלכוהול או סמים, ועם זאת העריך כי הנאשם מאופיין בדפוסים אימפולסיביים, והסיכון ממנו בינוני, והומלץ על שילובו בטיפול.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 9.5.2022 נלמד שהנאשם עמד עמם בקשר רציף והשתלב בטיפול החל מדצמבר 2021. עוד עלה שהנאשם התמודד עם חרדות ודכאון, ובאותה עת חל שיפור במצבו, הוא מנהל זוגיות מטיבה, פתח מספרה בביתו, ונטל טיפול תרופתי הרגעי. שירות המבחן חיווה דעתו, כי הנאשם מגייס כוחותיו כדי לערוך שינוי בדפוסי חייו, והמליץ על ענישה של 150 שעות של"צ, ועל ביטול הרשעתו כדי לחזק את כוחותיו החיוביים והתגייסותו לטיפול.

7. בתסקיר מיום 19.10.2022 צוין שהנאשם השלים טיפול בקבוצה שסיימה את פעילותה בחודש אוגוסט 2022, נתרם מהטיפול באופן משמעותי, ושחלה התמתנות בדפוסיו האימפולסיביים והוא מסוגל לווסת את דחפיו והתנהגותו. לפיכך העריך השירות שחלה הפחתה משמעותית בסיכון במצבו של הנאשם להישנות התנהגות אלימה וחזר על המלצתו.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה עוה"ד ענבר סיימונס, עמדה על חומרת האירוע במהלכו נחבל המתלונן בראשו, דבר שהיה עלול לגרום לנזק פוטנציאלי, הגישה את תיעוד החבלות והמסמכים הרפואיים (טל/1 ו-טל/2) ופסיקה לעונש, וטענה כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.**

9. אשר לעתירת הנאשם לביטול ההרשעה, טענה המאשימה כי הוא אינו עומד בתנאי הלכת כתב, משלא הוכח קיומו של נזק קונקרטי כתוצאה מההרשעה, ואף שהתקבלו בעניינו מספר תסקירים שהאחרונים בהם חיוביים מאוד, נלמד מהם שקבלת האחריות שלו אינה מלאה. משכך עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם בדמות 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלונן וקנס.

10. ב"כ הנאשם עוה"ד רונית אבישר, עתרה לביטול הרשעת הנאשם וקבלת המלצת שירות המבחן. לעניין העבירה נטען שמדובר במקרה חריג לאורחות חייו של הנאשם, שהתרחש ספונטנית כתגובה ומגננה לכך שהוקף על ידי חבורה שעמדה מולו. עוד נטען שהנאשם נחבל כתוצאה מהאירוע, וחרף זאת לא הוגש כתב אישום נגד מי מבני החבורה, שמלכתחילה פירשו את הסיטואציה עם קים בצורה שגויה. בנסיבות הכוללות הללו טענה הסניגורית, שיש לראות במעשיו של הנאשם כקרובים להגנה עצמית ומשמע שהעבירה בנסיבותיה מצדיקה את ביטול ההרשעה.

11. ובנוגע לצורך בהוכחת פגיעה קונקרטית, נטען שיש חשש לרגרסיה במצבו הנפשי של הנאשם, ושיש חשיבות לחזק את כוחותיו החיוביים ואת התגייסותו המרשימה לטיפול, הן באופן פרטי והן בחסות שירות המבחן, ושיש ליתן משקל רב לשינוי החיובי שעורך בחייו.

12. הוסיפה וציינה ב"כ הנאשם שעסקין בעבירה משנת 2017, מאז לא נפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם, הוא צעיר שהתמודד עם נסיבות חיים לא קלות, ועם זאת מעולם לא הסתבך בפלילים. מכאן נטען שיש חשיבות רבה לביטול הרשעתו לשם דימויו העצמי החיובי, במיוחד בשים לב למצבו הנפשי המורכב. לתמיכה בטענותיה הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה בה הורו בתי המשפט על ביטול הרשעת נאשמים בעבירות דומות (אליה אתייחס בהמשך).

13. לחלופין נטען כי **מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין של"צ לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות**, ויש לחרוג לקולה מרצפת המתחם מטעמי שיקום, ככל שהעתירה לביטול הרשעה לא תתקבל, ולאמץ את המלצת שירות המבחן לעונש.

14. הנאשם בדברו האחרון, סיפר שהוא עובד במספרה שהקים ומבסס את העסק שלו, ובמקביל מתמודד עם חובות כבדים בלשכת ההוצל"פ, כמו גם עם דיכאון ופיברומיאלגיה. עוד אמר הנאשם שהוא מנהל זוגיות טובה ומבקש הזדמנות להוכיח את עצמו. לכן ביקש לבטל את הרשעתו כדי שתינתן לו ההזדמנות להיות "אדם אחר", כהגדרתו.

דין והכרעה

סוגיית ביטול ההרשעה

15. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדין, ורק במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע, מוסמך בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה (רע"פ 1535/20 **דוקורקר נ' מדינת ישראל** (15.3.2020); ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021)).

16. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב"), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה ב**סיכויי השיקום** של הנאשם.

17. תנאי הפגיעה ב**"סיכויי השיקום"** פורש בפסיקה כ"**פגיעה קשה וקונקרטית**" בנאשם כתוצאה מההרשעה שהוכחה על סמך תשתית ראייתית ברורה (רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014); רע"פ 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.11.2018)). ודוק, נקבע כי אין די בהוכחת אפשרות תאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת נזק מוחשי וקשה בשיקומו של הנאשם (רע"פ 9118/12 **פרג'ין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013); רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.04.2018)).

18. בית המשפט העליון דן בהשלכות תיקון 113 לחוק העונשין על הלכת כתב, ודחה את הניסיונות לבטלה או להקל בתנאיה (רע"פ 2327/19 **אדוארדו נ' מדינת ישראל** (19.5.2019); רע"פ 2937/20 **וואלפא נ' מדינת ישראל** (19.5.2020)). כן הובהר, שסוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש, ולכן גם לא חלק ממתחם הענישה (רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (4.7.2019); רע"פ 547/21

סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.2021).

19. עיינתי בפסיקה שהוגשה ע"י ההגנה, אך מצאתי לאבחן שכן שם דובר במקרים שברובם הוכח נזק קונקרטי לנאשמים כתוצאה מההרשעה: בעפ"ג (ב"ש) **שמידט נ' מדינת ישראל** (24.3.2021) דובר בנאשם שהודה בביצוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה באגרופ בפניו של מבלה אחר במועדון וגרם לו לשבר באף - אך נסיבותיו של הנאשם היו חריגות. הוא עלה לארץ לבד בהיותו קטין, במסגרת תוכנית נעל"ה במטרה לשרת בצה"ל, ואכן שירת כחייל בודד, היה שליח מטעם הסוכנות היהודית, וזכה למלגה בשל תרומתו למדינת ישראל. באותה עת עבד הנאשם בחברה המספקת שירותים למערכות ביטחוניות, ובמקביל למד מדעי המחשב. נקבע שמדובר במקרה חריג ומיוחד המצדיק הימנעות מהרשעה, בשל הנזק הקונקרטי המידי והקשה ביותר שעלול להיגרם לנאשם שכן היה ברור שיפוט ממוקם עבודתו שדרש סיווג ביטחוני גבוה; עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 **אבו מדיעס נ' מדינת ישראל** (30.12.2020) התקבל ערעור של נאשם שהורשע בתקיפה חבלנית יחד עם אחיו, כשהתערב בסכסוך כשחש צורך להגן על אחיו, חנק את המתלונן ונגרמה לו המטומה. ברוב דעות נקבע שהוכח נזק קונקרטי משום שהרשעה עלולה לפגוע בסיכויי לעסוק בתחום הרפואה, ומאחר שסיים את לימודיו ועמד לקראת מבחני הסמכה; ת"פ (נצרת) 61260-03-18 **מדינת ישראל נ' אמין** (13.7.2021) דובר בשני נאשמים שהורשעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ע"י שניים או יותר, בגין אלימות אקראית כלפי מתלונן. הנאשמים היו לקראת תום לימודים גבוהים - בתחום החשבונאות ובתחום הסיעוד; בת"פ (רחובות) 11606-05-20 **מדינת ישראל נ' מימון** (30.3.2022) הורשע נאשם לפי הודאת בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, נקבע שהוא עובר הליך שיקומי, המעשה שביצע אינו מחייב הרשעה, ובמקבילית הכוחות - אף שלא הוכח נזק קונקרטי, נכון להימנע מהרשעתו.

20. ולענייננו, מצאתי כי הלכת כתב על שני תנאים, לא התקיימה. ראשית, אף שמדובר באירוע ספונטני שנולד כתוצאה מפרשנות לא נכונה של החבורה שיצאה מהמועדון והבחינה בנאשם מחבק במתלוננת בעוד שהיא צרחה והשתוללה, ואף אם הנאשם חש מוקף - לא מדובר באירוע ברף נמוך של חומרה. לא אוכל לקבל את טענת הסניגורית לפיה הנאשם עשה מעשה שהוא קרוב באופיו ל"הגנה עצמית", משום שהוא חזר למקום לאחר שנגרעו לכאורה הרוחות, קים הלכה, ולא' וא"מ לא היה כל סכסוך עימו, והוא שיזם את תקיפתו של א"מ.

21. זאת ועוד, חרף נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, נוכח הקשיים האובייקטיביים עמם הוא מתמודד, אין בכך ללמד על "נזק קונקרטי" הפוגע בשיקומו. כלומר, הנאשם הקים מספרה ובה הוא עובד, ואין בהרשעה לפגוע בעיסוקו. זאת ועוד, הפגיעה בדימוי העצמי של הנאשם כתוצאה מהרשעתו בדיון, כנטען ע"י ההגנה, לא הוכרה כהוכחת נזק קונקרטי (רע"פ 9042/17 **היאם עאבד נ' מדינת ישראל** (27.12.2017)).

22. אשר על כן, לא מצאתי להורות על ביטול הרשעת הנאשם משלא התקיימו תנאי הלכת כתב.

גזירת העונש

קביעת מתחם העונש ההולם

23. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם שלמות גופו, ביטחונו האישי ושלוות נפשו של נפגע העבירה.
24. חבורה שמנתה שישה אנשים ובילתה במקום הבחינה בנאשם מחבק את קים מאחור, בעודה צועקת ומשתוללת. אז פנו שני בחורים אל הנאשם וביקשו שיעזוב אותה משום שחשו לעזרתה, מה גם שסיפרה שתקף אותה. הנאשם ביקש מהם שלא יתערבו, אך הם בתגובה הפרידו בכוח בינו לבין קים, שמיד אחר כך ברח. אז, במקום לעזוב את המקום, תקף הנאשם את א"מ וגרם לו לחתך זב דם בקרקפת ראשו. קל לדמיין את כאב והטלטלה הרגשית שוודאי חש האחרון, כמי שאך ביקש לסייע לבחורה ששידרה מצוקה. מעשה האלימות של הנאשם כלפיו היה מכוער, והחתך בראשו של א"מ הצריך טיפול רפואי. מנגד, אכן היה זה אירוע ספונטני, וייתכן שהנאשם חש מותקף ופגוע ולכן הגיב באלימות. בראייה כוללת של הנסיבות דנן, אני סבורה שהנאשם פגע בערכים המוגנים במידה בינונית.
25. הענישה הנוהגת בגין עבירות תקיפה חבלנית נעה במנעד רחב, בהלימה לחומרת המעשים בנסיבותיהם, החל מעונשי מאסר על תנאי וכלה בעונשי מאסר ממושכים. אפנה לבחון ענישה רלוונטית לקביעת מתחם העונש ההולם, הדומה לענייננו:
- א. ברע"פ 7645/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (18.11.2020) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע בעבירת איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. נקבע מתחם ענישה של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל. בהיות הנאשם בעל עבר פלילי ולחובתו מאסרים מותנים ברי הפעלה, והיות שתסקיר שירות המבחן הצביע על קושי של הנאשם לווסת דחפיו, נגזר דינו ל- 15 חודשי מאסר בפועל ובהפעלת מאסרים מותנים נקבע שסה"כ ירצה 27 חודשי מאסר בפועל.
- ב. ברע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.2019), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבקש והמתלון הכירו ממקום עבודתם, ונפגשו באקראי בחדר כושר. בין השניים התפתחה שיחה אז ביקש המתלון להמשיך ולשוחח במועד אחר, ובתגובה הכה אותו המבקש בחוזקה בעורפו, הפיל אותו מהמתקן בו ישב, ותקף אותו באגרופים ובבעיטות בפלג גופו העליון בעודו שכוב על הארץ. כתוצאה מכך נגרמו למתלון כאבים בראש ובצוואר וסימנים אדום על פניו. בית המשפט השלום בראשון לציון קבע שמתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש חודש מאסר בעבודות שירות, לאור העדר הרשעות קודמות, נטילת אחריות חלקית, והמלצת שירות המבחן לביטול הרשעתו.
- ג. ברע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.2015), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שלאחר התנגשות בין כלי הרכב וויכוח שהתגלע בינו לבין הנהגת, היא מנעה ממנו לעזוב את המקום, והוא תפס את זרועה וכך

חבל בה, וכן הדף אותה ואת חתנה. בית המשפט השלום בתל אביב גזר על הנאשם עונש מאסר מותנה, וענישה נלווית.

ד. ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של תקיפה חבלנית בכך שבעת כנס של ארגון "כוח לעובדים" הכה את המתלונן שחילק פליירים של ארגון מתחרה, באגרוף בראשו וגרם לתזוזה של שן. בית המשפט השלום ביטל את הרשעת הנאשם לאור תסקירו החיובי, היעדר עבר פלילי והיות שהמעשה היה חריג להתנהלותו. ערעור שהגישה המדינה התקבל והנאשם הורשע במיוחס לו, אך העונש של 140 שעות של"צ נותר על כנו. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 23987-12-14 **פזרקר ואח' נ' מדינת ישראל** (27.1.2015), הורשעו שני אחים ואביהם לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוואת, בכך שבשל סכסוך כספי בין המתלונן ואחר הגיעו לבית הנאשמים, אז הניח האב יד על כתפו של המתלונן בעוד שבניו הפילו אותו ארצה במכות אגרוף, ואחד מהם בעט בראשו בעודו שרוע על הרצפה. כמו כן אחד הבנים תקף את חברו של המתלונן בראש. או אז הגיעו למקום פקחים שפינו את המתלונן לטיפול רפואי בעודו מדמם מפניו וראשו, כשחלק משיניו נשברו. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר. בהעדר עבר פלילי ונוכח חלוף הזמן נגזר על כל אחד מהנאשמים מאסר על תנאי, פיצוי וקנס לאור העדר עבר פלילי וחלוף הזמן. לבית המשפט המחוזי הוגשו ערעורים הן מטעם המדינה והן מטעם הנאשמים ובהמלצת בית המשפט הערעורים נדחו בהסכמה.

ו. בעפ"ג (מרכז -לוד) 21610-08-16 **מדינת ישראל נ' מאיר** (27.11.2016), נדון עניינו של נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בתקיפה חבלנית בכך שקילל את המתלונן, העיף עליו כוס ואגרטל שגרמו לו לפגיעה, ודחף אותו. בית המשפט השלום נמנע מהרשעתו וגזר עליו 150 שעות של"צ ופיצוי למתלונן, בהתחשב בהיותו נעדר עבר פלילי, שלקח אחריות על מעשיו ושירות המבחן המליץ על אי הרשעה ושל"צ. המדינה הגישה ערעור ובית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם אך הותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

26. נתתי דעתי גם לפסיקה נוספת שהוגשה ע"י המאשימה אותה מצאתי חמורה ולא רלוונטית לענייננו (רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.2012); ת"פ (רמלה) 59454-02-16 **מדינת ישראל נ' בטשוילי** (15.3.2017)).

27. במכלול הנסיבות של העבירה ולאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש בתוך המתחם

28. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את גילו הצעיר - כיום בן 27 ובעת ביצוע העבירה היה בן 22 בלבד, את היותו נעדר עבר פלילי, ואת העובדה שהוא עושה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי, חרף קשייו האובייקטיביים. הנאשם מתמודד עם בעיות בריאות, הוא סובל מפירומיאלגיה, דיכאונות וחרדות, ונוטל טיפול תרופתי כדי לאזן את מצבו. נוסף לכך, לנאשם יש חובות כבדים, חלקם בשל סגירת המספרה בתקופת הקורונה, כשאך לאחרונה חזר לשוק העבודה במספרה שפתח במאמצים רבים. הנאשם מנהל זוגיות, ובת זוגו מהווה עוגן עבורו.

29. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, ונטל אחריות על המיוחס לו, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך, חסך את עדותם של עדים שנכחו באירוע לרבות נפגע העבירה. מאז המקרה חלפו למעל 5-5 שנים, ובמידה רבה ניטל העוקץ מענישה בחלוף זמן כה ניכר.

30. וזה העיקר לתפסתי, הנאשם עבר הליך טיפולי בחסות שירות המבחן במשך 8 חודשים מאז דצמבר 2021. שירות המבחן חיווה דעתו שהנאשם נתרם משמעותית מהטיפול, רכש כלים להתמודדות, חלה התמתנות בדפוסי האימפולסיביים, והסיכון במצבו פחת ממשית.

31. מכל הטעמים הללו, הגעתי למסקנה שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, שכן הנאשם מצוין בתהליך חיובי של שיקום חייו וניהול אורח חיים נורמטיבי, לאחר תקופה קשה וארוכה במהלכה התמודד עם מצבים נפשיים קשים, אשפוזים חוזרים וחובות כספיים משמעותיים. לכן נכון בעיניי להושיט יד לנאשם במאמציו לבנות חיים נורמטיביים ויצרניים. לפיכך, מצאתי לחרוג לקולה ממתחם הענישה ולקבל את המלצת שירות המבחן לעונש.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם יבצע של"צ בהיקף 150 שעות לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן, או תכנית אחרת. הזהרתי את הנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות קצין המבחן ולא יבצע את השל"צ, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מהיום.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למשך 3 שנים מהיום.

ד. הנאשם ישלם לנפגע העבירה פיצוי בסך של 3,000 ₪, שישולם ב- 6 תשלומים, חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.2.2023 ובכל ראשון בחודש שלאחריו (הפיצויים יועברו לנפגע העבירה לפי פרטים שתעביר המאשימה למזכירות עד ליום 1.1.2023. ככל שקיים פיקדון בתיק, בהסכמת הנאשם, הוא יקוזז לטובת

הפיצויים ויתרתו תוחזר לנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית, לרבות עיקול).

ה. הנאשם יעמוד במבחן למשך חצי שנה, תחת שירות המבחן. הוסבר לנאשם כי אם הוא לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד שיר זהבי, הנאשם ובאת כוחו עוה"ד רונית אבישר.